

hjelms og melder sig som en Hr. Aage Tholl.

Endelig skriver N. Stenberg følgende fornuftige Artikel:

Det er saavidt mig bekendt første Gang, at der har rejst sig nogen Protest mod Kvinderne paa den polytekniske Læreanstalt. Det er et meget mærkeligt Tidspunkt, at en saadan Protest rejses imod Kvinderne, som dog er danske Statsborgere, der enten selv eller hvis Fædre yder Skatter til den danske Stat, naar saa mange Udlændinge, som ingen Skat betaler, har Adgang til Læreanstalten. Denne Protest er ikke smigrende for os Mandfolk ved sin Tone og Form og navnlig fordi den manges Underskrift, det er som om, den der har skrevet den, ikke rigtig vil være sin Anskuelse bekendt. Hr. Tholl remser en Del Ingeniøregenskaber op, som han mener Kvinden mangler, jeg vil blandt disse blot paapege, at de fleste Kvinder besidder større Udholdenhed end Mænd, og hvad de andre Egenskaber (administrativt Overblik o. s. v.) angaar, hvor mange af os Mænd (Hr. Tholl iberegnet) besidder blot to af dem?

Da Tilgangen af Fabrikingeniører nu er rationeret, er det maaske bekendt, at der ved Censuren ikke bliver taget noget Hensyn til nogen af disse Ingeniøregenskaber, saa det er ganske uberettiget at udelukke Kvinderne, naar en Masse Mænd, hvortil der ingen Forordninger stilles, har Adgang til Studiet. Hr. Tholl mener, at det vil være naturliggere at sende Kvinderne til Universitetet som stud. mag.; men det er kun at gøre ondt værre. Universitetet har ikke begrænset Tilgangen af sine Studerende, som tilmed benytter Læreanstaltens Laboratorier og faktisk faar hele deres Uddannelse paa Læreanstalten; Kvinderne vil i saa Fald alligevel komme til at tage Pladsen op for mandlige Fabrikingeniører. I Auditorierne synes der ikke at være særlig Mangel paa Plads, saa jeg kan ikke indse, hvad det gør, at Kvinderne modtager den tekniske Uddannelse, tværtimod finder jeg det overordentlig prisværdigt, at Kvinderne tager Eksamen som Ingeniør og gaar ud i det praktiske Liv med de samme Gagefordringer som Mændene og ikke underbyder os ved at møde med en rin-

gere Uddannelse, som naturligvis ogsaa giver mindre Løn.

Hr. Tholl indrømmer, at hans Mening er i Strid med de moderne Principper, han glemmer at tilføje, i Strid med Udviklingen, som de fleste Mænd dog har anerkendt, ved baade at give Kvinderne Stemmeret og Valgbarhed til Landets vigtigste Forsamling Rigsdagen.

Naar Hr. Tholl skriver, at Kvinderne ikke er velkomne paa Læreanstalten, kan de tage sig det meget let, selvom Hr. Tholl omtaler sig selv i Flertal, (Vi kan til Nød tillade o. s. v.), Hr. Tholl betyder dog kun een Stemme.

N. Stenberg.

»Lovens Herredømme paa Grund af de Styredes Samtykke.«

—o—

Den 4de Juli, Amerikas Frihedsdag, holdt Præsident Wilson en stor Tale ved George Washingtons Grav. Denne Tale, som han bl. andet benyttede til at uddybe de Allieredes Krigsmaal, saaledes som de allerede 6 Maaneder i Forvejen var kommet til Orde i de bekendte 14 Punkter af 8. Januar 1918, sluttede han med følgende Udtalelser:

„Disse store Maal kan udtrykkes i een eneste Sætning: Hvad vi søger, er Lovens Herredømme paa Grundlag af de Styredes Samtykke.

Lovens Herredømme paa Grundlag af de Styredes, det vil sige de enkelte Borgeres Samtykke, det er Maalet.

Er vi herhjemme naaet dertil?

Der er dem, der vil mene det. Der er andre, og til dem hører jeg, der tydeligt ser, at med de Valgmaader, vi hidtil har anvendt, er det ugørligt at skabe en Rigsdag, der er et fuldgældigt Udtryk for det danske Folk. For selv om Valgretten her i Landet er almindelig og lige, saa er Vælgeren alligevel under Udøvelsen af denne sin Valgret paa Grund af Kredsinddelingen og andre valgtekniske Forhold saa bunden, at der i de fleste Tilfælde slet ikke kan blive Tale om, at han eller hun kan komme til at stemme paa den, han (hun) helst vilde. Men naar Forholdene er saaledes, hvorledes kan da Loven

komme til at hvile paa et Grundlag af de enkelte Borgeres Samtykke.

Ud fra disse og lign. Tanker var det, at „Dansk Folkestyre Samfund“ paa sit Aarsmøde i September her i Aarhus vedtog følgende Henstilling, som bl. a. er bleven tilstillet hver af Rigsdagens Medlemmer:

Den nuværende Valglov har vist sig at lide af store Mangler, og da der nu fra forskellig Side indenfor vore ledende politiske Kredse er bebudet en Ændring i Loven, finder vi, at der er Grund til at ogsaa Vælgerne beskæftiger sig med denne Sag og rejser deres Krav; thi det er en Selvfølge, at dersom blot Vælgerne forstaa Spørgsmaalets Betydning og klart og utvetydigt giver deres Mening til Kende, vil Opgaven i betydelig Grad lettes for de Politikere, der arbejder for at forme Valgloven i bedre Overensstemmelse med de demokratiske Principper.

Den nuværende Lovs værste Fejl er efter vor Opfattelse:

- 1) at den tvinger Partierne til at søge Kandidatopstillingen begrænset det mest mulige, hvorved Vælgerens Frihed forringes stærkt, og hvorved tillige Valgalliancer ofte nødvendiggøres, saa de klare politiske Linier udviskes.
- 2) at den strider mod selve det demokratiske Princip ved Bestemmelsen om, at kun eksisterende Partier eller et Parti, der forud anmeldes af mindst 10,000 Vælgere, kan faa Del i Tillægsmandaterne,
- 3) at den, hvad Kendsgerningerne viser, gør det yderst vanskeligt for kvindelige Kandidater at blive valgt til Folketinget, hvilket i høj Grad er en Indskrænkning i den nylig vundne Kvindevalgret, og
- 4) at disse Mangler med de deraf følgende Begrænsninger og Indskrænkninger i det hele forringer Folkets Selvstyret og svækker Vælgerens Interesse og Ansvarsfølelse.

Som et lille Skridt fremad mod virkeligt Folkestyre vil vi tillade os at pege paa følgende Reform, der sikkert let vil kunne vinde Forstaaelse og Tilslutning blandt Vælgerne: